

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et Tilskud af Statskassen til Opførelse af en Bygning for den Hirschsprungske Samling af danske Kunstneres Arbejder og om Samlingens Overgang til Statsjendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2879 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: Grosserer Hirschsprung og Hustru fortjene Tak for den Beredvillighed, hvormed de have stillet deres udmærkede Malerisamling til Raadighed for Staten. Jeg kunde tilføje: Taknemmeligheden bliver ikke mindre hverken fra Rigsdagens eller, som jeg haaber at kunne sige, fra Landets Side — tværtimod, den bliver større, naar man husker paa, at Grosserer Hirschsprung og Hustru gennem de ikke faa Aar, Forhandlingerne om Statens Overtagelse af Samlingen have staaet paa, have fastholdt deres Tilbud. Det er ligeledes et Vidnesbyrd om, at det virkelig for dem er af stor Betydning, at Samlingen, den efter min Mening udmærkede Samling, kommer os, kommer Landet til gode.

Men efter at have sagt dette maa jeg selvfølgelig gøre opmærksom paa, at det er jo med denne Gave — som med en hel Del andre af de Gaver, Staten har faaet af private — saaledes, at den kræver et Offer ogsaa fra Statens Side. Betingelsen for Overdragelsen til Staten er jo nemlig den, at der opføres en Bygning til den. Forslaget gaar da navnlig ud paa at sætte Ministeren i Stand til at yde det fornødne Beløb til Opførelse af den til Samlingen nødvendige Bygning, der tænkes lagt i Østre Anlæg. Som det vil ses af § 1, er det Meningen, at Statskassen skal yde 140,000 Kr. og Københavns Kommune 60,000 Kr. foruden den til Bygningen fornødne Grund. Det behøver vist ikke at siges, for det vil jo være klart for de fleste, at 200,000 Kr. ikke ere tilstrækkelige til den Bygning, som vil udkræves for, at den allerede eksisterende Samling dér kan faa Plads. Ærede Medlemmer kunne danne sig en Mening om, hvor meget det er, ved omhyggeligt at se den Fortegnelse igennem, som er omdelt, saa vidt jeg ved, paa alle de ærede Medlemmers Pladser, en Fortegnelse, der har den Fordel, at den ogsaa giver et nogenlunde klart Billede af, hvilke udmærkede Ting der findes

i Samlingen, derved at en hel Del af dem er gengiven i den. Jeg kunde føje til, at foruden de Billeder, der findes Numre paa i denne Fortegnelse, er der allerede, saa vidt jeg ved, kommet til et Par Tillæg, der indeholde en hel Del ny Numre. Det vil da let forstaaes, at den Sum, 200,000 Kr., ikke er tilstrækkelig til den Bygning, der skal rumme hele den Samling, der er Tale om at anbringe der. Det er Grosserer Hirschsprung og Hustrus Mening — det have de, saa vidt jeg ved, ogsaa givet Løfte om i Gavebrevet —, at de selv ville betale det, der mangler. Det turde være en yderligere anbefaling, naar Talen er om at yde det her foreslaaede Beløb.

Der kunde maaske endog være Tale om, at der fra det offentliges Side, kunde jeg gerne sige, blev ydet noget mere. Den Plan, der her foreslaas at bygge efter, er nemlig ikke den oprindelige af Grosserer Hirschsprung og Hustru ønskedé. Jeg mener derfor, at det er en af de Ting, der bør tages under Overvejelse i det Udvalg, der forhaabentlig vil komme til at forhandle om denne Sag, om der kan være Tale om, at der fra det offentliges Side ydes et noget større Tilskud, saaledes at den Plan, Grosserer Hirschsprung helst vilde have, der skulde bygges efter, bliver gennemført.

Jeg skulde da navnlig gøre opmærksom paa, at jeg synes, der var Grund til, at Københavns Kommune, der efter Forslaget skal yde 60,000 Kr. og Grunden, strakte sig noget videre, naar Talen er om at faa en saadan helt ny Bygning med en helt ny Samling stillet til Raadighed for sig og Landet. For nægtes kan det dog ikke, at er der nogen, der først og fremmest har, man kan vel ikke sige Fordel, men Glæde af en saadan ny Samling foruden de mange andre Samlinger, vi have, er det, eller burde det i alt Fald være, Københavns Kommunes Indbyggere; og de 60,000 Kr. turde maaske staa i et noget ringe Forhold baade til den store Bygning og navnlig til den store Samling, den store Gave. Jeg tror at have Ret til at paa-staa, at den væsentligt vil være til Glæde for Københavns Befolkning, der har nemmest Adgang til den. Beklageligvis synes det meget ofte at være Tilfældet, at det ikke er Københavnerne, men Folk fra Provinserne, der først og fremmest søge vore Museer; men at vi oven i Købet skulde betale for det af Statskassen, at København har for ringe Interesse for Sagen, synes jeg, er for meget forlangt. I det Ud-